
MARTIJN**

MRT. 1983

**eerste jaargang
NR. 7**

**redt de
kinderen**

PAGINA 15

Martijn INFO-MAANDBLAD
over Jeugdseksualiteit
en Pedofilie

MARTIJN

Onafhankelijk informatieblad over
JEUGDSEKSUALITEIT EN PEDOFILIE.

Verschijnt 10 x per jaar.

Een uitgave van Vereniging Martijn
ingeschreven bij de Kamer van Koop-
handel te Meppel in het Verenigings-
register onder nummer: V 047155,
in samenwerking met de A.F.P.I.

redactie

Theo Gerritsen

Henk Werkman

Guus Geerlings

Wim Kwak

Martin van Haren

Medewerkers aan dit nummer:

Thijs

Paul

Wouter

Luuk Drenth

Studiegroep Pedofilie Antwerpen

Uitgeverij Yendor

Frank Torey (PAN)

Tros-Aktua TV

Illustraties:

Richard Steen

Wim Kwak

Foto's:

Foto AKKI - Amsterdam

ABOCAS Noord-Holland

Stichting Redt de Kinderen
(cover-foto + pag. 15)

Strip:

GOTTLIEB.

Vormgeving en lay-out:

Theo Gerritsen

Druk:

Stichting drukkerij WERKTUIG

Molenweg 66

Zwolle - tel. 05200-23949

REDAKTIE-ADRES:

Maandblad MARTIJN

Helios 79

7904 HC Hoogeveen

☎ 05280 - 74938

abonnement

VERKOOPSPRIJS:

Losse nummers-----f 5,00

per post-----f 7,50

Abonnement inclusief lidmaatschap
vereniging MARTIJN----- f 32,50
per half jaar.

U ontvangt daarvoor 5 nummers van
ons maandblad + 2 maal het leden-
verenigingsnieuws VEMAR NIEUWS.

De abonnementenadministratie loopt
van 1 maart tot 1 september. U kunt
echter op elk moment abonnee en lid
worden. Tussen 1 maart en 1 september
wordt U het bedrag in rekening gebracht
evenredig aan de tijd dat U tot 1 sept.
lid en abonnee bent. Op 1 september
ontvangt U van ons een acceptgiro voor
het tweede halfjaar. Tussen 1 sept.
en 1 maart geldt ook het bovenstaande.

MAAK NOG GEEN GELD OVER, WACHT OP ONZE
ACCEPGIROKAART.

U kunt u abonnement opgeven, schriftelijk
of telefonies aan het redactie-adres van
MARTIJN.

inhoud

- pag. 3 Typofilie
- pag. 4 Van mens tot mens
- pag. 6 Coornhert-Liga
- pag. 7 The boy and the dagger
- pag. 8 Lucky Peter, vervolgver-
haal deel 3
- pag. 9 Claude Drieghe - pedofilie
in België
- pag. 15 St. Redt de kinderen
- pag. 16 In the picture
- pag. 18 Kort geknipt
- pag. 19 Strip - Gottlieb
- pag. 20 Mijn liefde - deel 3
- pag. 23 Agenda en adressen

Niet-redactionele artikelen gepubliceerd
onder eigen naam komen voor verantwoorde-
lijkheid van de auteur, en behoeven niet
per definitie overeen te stemmen met de
mening van de redactie.

NIETS UIT DEZE UITGAVE MAG WORDEN VERVEELVOUDIGD EN OF
OPENBAAR GEMAAKT, OP WELKE WIJZE DAN OOK, ZONDER VOOR-
AFGAANDE SCHRIFTELIJKE TOESTEMMING VAN DE UITGEVER.

© Martijn - 1983.

Advertentie tarieven op aanvraag.

Het is weer zover. MARTIJN 7 ligt weer voor U klaar. Erg veel werk is de afgelopen weken verzet. Plannen maken, besprekingen voeren, administratieve veranderingen, kortom erg veel werk, erg weinig slaap, maar toch bovenal heel erg veel voldoening. Voldoening omdat wij het gevoel hebben ergens mee bezig te zijn. Iets wat veel mensen aanspreekt. De vele telefoontjes na de rubriek Typofilie van Martijn 6 zijn daar wel het beste bewijs van. Het spreekt de mensen aan dat wij nog een tekort aan abonnementen hebben. De mensen gaan nadenken over de oorzaken hiervan, en proberen een oplossing te vinden. Suggesties en plannen komen uit alle hoeken van het land. Ter opbouw en uitbouw van ONZE Martijn. Een prima gevoel geeft dat. Toch is er nog een leegte. Wij zouden het dan ook erg fijn vinden om meer reacties te krijgen over ons blad. Wat mist U er nog in, wat wilde U graag opgenomen zien worden? Bent U tevreden over de uitvoering van Martijn? Is de leesbaarheid naar wens? De Lay-out? Kortom alles wat U maar kwijt wilt is van harte welkom op ons redactie adres.

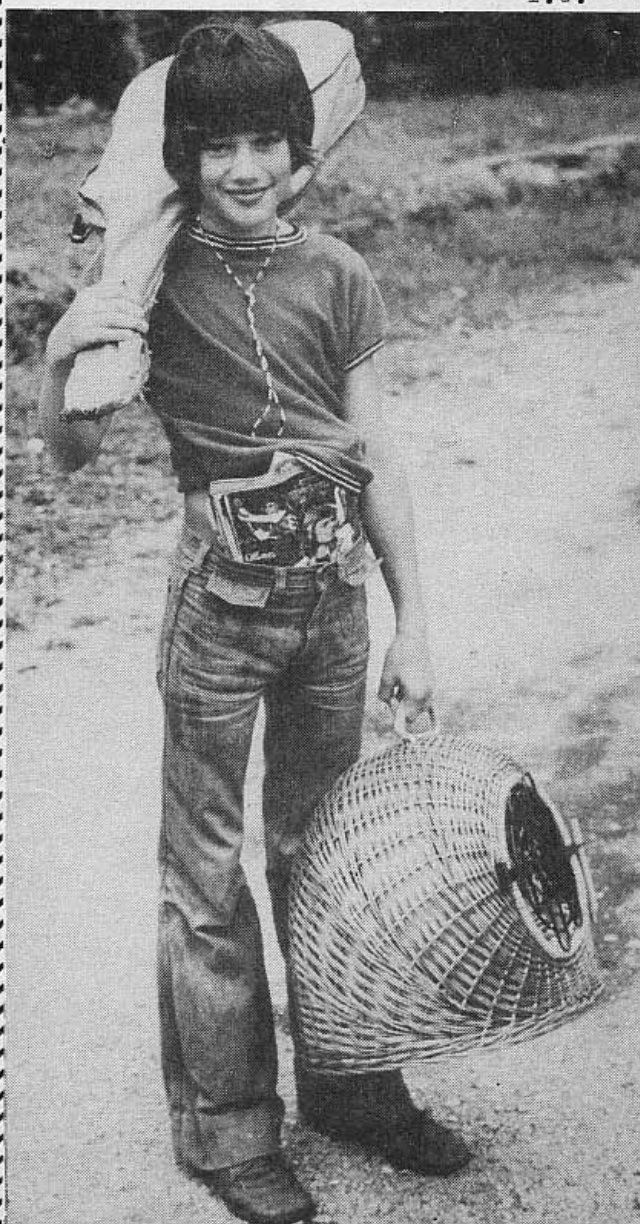
Wij doen ons best. U zult in dit nummer weer meer foto's aantreffen dan voorheen. Ook is Martijn gegroeid sinds nummer 6. Van 20 pagina's naar 24. Dit aantal zal gehandhaafd moeten blijven tot wij de benodigde 250 abonnees hebben. Daarna zal Martijn verder uitgroeien van 24 naar 28 pagin's elke maand. Aan copy ligt het niet, elke keer weer moeten wij veel goede aktuele artikelen aan de kant schuiven wegens plaatsgebrek. Wij willen verder, maar wij kunnen niet. Financieel is het momenteel niet verantwoord. Ook U kunt daar iets aan doen.

Het is U misschien al opgevallen in de colofon. Wij hebben een ander administratie systeem ingevoerd voor leden van de vereniging en abonnees van ons blad. Niet meer een abonnement per jaar, maar per half jaar. Ingaande telkens per 1 maart of per 1 september. De reden is het volgende; Een jaarabonnement loopt van januari tot januari. Er zal dus telkens vlak na de dure feestdagen een acceptgiro verstuurd moeten worden voor een jaarabonnement. Een hele uitgave voor de meeste mensen.

Om deze drempel wat te verlagen hebben wij ons systeem aangepast. De abonnementsprijs blijft gelijk. Wij hebben het alleen door midden gedeeld. U krijgt dus 2 x per jaar een acceptgiro thuis van f 32,50. Deze giro zullen in maart en in september verstuurd worden. Dus ruim na de dure periodes van de feestdagen en de vakantie. Voor ons heeft dit systeem het voordeel dat wij gedurende het hele jaar regelmatig geld binnenkrijgen, en niet slechts 1 x per jaar een hele hoop, waarmee wij dan een jaar lang moeten zien rond te komen. Voordeel dus, voor U én voor ons. Leden en abonnees die al voor een jaar lid en abonnee zijn geworden zullen van ons een acceptgiro ontvangen vanaf de datum dat hun oude abonnement verloopt tot de eerstvolgende 1 maart of 1 september, afhankelijk van het tijdstip van afloop. Abonnementen worden automatisch verlengd tenzij minimaal een maand voor vervaldatum is opgezegd. Opzeggingen dienen schriftelijk te gebeuren.

Tot slot, leden van onze vereniging kunnen de eerste week van april het eerste nummer van ons verenigingsblad VEMAR-NIEUWS tegemoet zien. Tot dan!!!!.....

T.G.

HULPVERLENING

REKLASSERING LEGER DES HEILS GAF GEEN HULP IN LESBISCHE RELATIE

Het Leger des Heils heeft problemen met homofilie. Homofiel zijn kan maar "het" praktiseren is taboe voor heilssoldaten en heilsofficieren. Dit standpunt geldt niet voor de burger-werknemers van het Leger of voor de werkeenheden zoals de afdeling reklassering van het Leger. Maar homofiele wetsovertreders in de regio Haarlem hoeven niet te rekenen op hulp van de reklassering van het Leger. Op het reklasseringsbureau van het Leger in Haarlem wordt homofilie als verkeerd beschouwd. Een voorlichtingsrapport uitbrengen voor homo's kan nog net, maar hulp in de relatie voert te ver.

Relatieproblemen kunnen brokken veroorzaken; of dat nu een hetero- of een homorelatie is, de reklassering kan behulpzaam zijn in het lijmen of breken van een relatie.

Het bureau HAARLEM kan en wil niet behulpzaam zijn.

Dat merkten Truus van der Molen en Peggy Lazare die beiden vastzitten in de vrouwenstoren van de Bijlmer Bajes, verdacht van hetzelfde delikt. Relatieproblemen van de één zouden tot het delikt hebben geleid. Tussen van der Molen en Mazare bestaan geen relatieproblemen; integendeel, ze houden van elkaar.

Maar "dat is zondig", vindt Anke Veltman, de maatschappelijk werkster van het bureau Haarlem die aan de vrouwen was toegewezen. "Iemand die lesbisch leeft", zegt Veltman, "is voor mij hetzelfde als iemand die niet voor God leeft; in elk geval niet naar mijn normen. Ik kan mijn normen niet opleggen aan een ander maar anderzijds kan ik mijn eigen overtuiging geen geweld aandoen". Haar kortstondige cliënte van der Molen is lid van het COC, de belangenvereniging van flikkers en potten. Veltman: "Tussen het Leger en het COC bestaat een spanningsveld. In het gesprek met de twee vrouwen heb ik meteen duidelijkheid willen scheppen". Het werd haar eerste en laatste gesprek met van der Molen en Lazare.

Veltman vertelt: "Ik heb ook familieleden die "zo" zijn. Dat is geen punt. Maar als mij wordt gevraagd: wil je mij helpen met relatieproblemen, dan wil ik dat niet en kan ik dat niet".

Zij heeft de twee vrouwen meegedeeld alleen een voorlichtingsrapport te maken en het daarbij te willen laten.

Met andere cliënten die "niet volgens God leven" heeft ze normaal gesproken geen moeite, zegt ze.

Van der Molen en Lazare vinden de handelswijze van Veltman uiterst kwalijk: "Als je zo'n weerstanden voelt in de hulpverlening, dan moet je dat werk niet doen. Veltman heeft met ons nauwelijks gesproken over wat de reklassering is en doet. Ze heeft het vooral over de bijbel gehad en dat homofilie zondig zou zijn volgens de bijbel."

"Dat ik destijds mijn relatie heb verbroken, zegt Van der Molen, daar ging Veltman niet op in. Dat vond zij niet belangrijk terwijl dat feit juist een grote rol speelt in onze zaak. Wij moesten zelf onze levensgeschiedenis op papier zetten, dan zou zij een voorlichtingsrapport maken. Dat rapport was volgens haar heel belangrijk, anders zou het mislopen. Nou, dacht ik, laat het dan maar mislopen".

Henk Mansheim, maatschappelijk werker binnen de vrouwenstoren, hoorde met stijgende verbazing het verhaal van de vrouwen aan. Hij schakelde "de konkurrent" in, in de persoon van Ellen Essed van de werkeenheden Haarlem van de Algemene Reclasserings Vereniging. Essed was al even verbaasd:

"Dan kun je ook wel tegen een neger zeggen: sorry, ik kan je niet helpen, ik ben blank".

ONCHRISTELIJK

Veltman is niet de enige in het team Haarlem die problemen heeft met de hulpverlening aan homo's. Dat is bekend in het reklasseringswereldje. In Informa, het informatiebulletin van het Leger des Heils Reklassering, deden Veltman en Renske van de Zwaag van het bureau Haarlem anderhalf jaar geleden verslag van een "zinvolle ontmoeting" op een kongres "Evangelische Hulpverlening".

"De vergeving en verlossing vanuit de Bijbel zou de voedingsbodem van homofilie tegengaan", noteerden zij. Voorts zou "de hulpverlening aan homofiele mensen gebaseerd moeten zijn op bewogenheid voor de persoon. Er zal een langdurig proces met veel liefde van medemensen moeten volgen, wil er uiteindelijk een overgang kunnen volgen van homofilie naar heterofilie".

Van de Molen en Lazare moeten er niet aan denken dat mensen die niet voor hun homoseksuele gevoelens durven uit te komen, in handen vallen van dergelijke hulpverleners. Gedetineerden weten bovendien lang niet altijd dat zij voor een andere reklasseringsinstelling kunnen kiezen. Als flikkers en potten (en zeer zeker dan ook de pedo's -red.) aangewezen zijn op de reklassering in Haarlem is dat toch nuttig om te weten. Hoe dan ook om de hete brij wordt gedraaid; hulp aan homo's voert al snel te ver.

Gerard Kramer, bureauhoofd van het Leger in Alkmaar/Haarlem zegt over de hulpverlening aan de twee vrouwen: "Als het Leger tegen mij zou zeggen dat ik geen homofiel zou mogen helpen, dan zou ik dat onchristelijk vinden. Als je een homorelatie zou moeten helpen zoals een heterorelatie, dan zou dat moeten kunnen; technisch, inhoudelijk maatschappelijk werk denkend.

Maar dit is toch een ander geval. Hier zou mijn man zijn in opstand komen. En

ik denk ook dat het verkeerd is gezien mijn geloof. Nee, ik denk niet dat er in het Haarlemse team mensen zijn die het zouden kunnen".

Herman Fijn, directeur van de afdeling reklassering van het Leger én heilssoldaat merkt op:

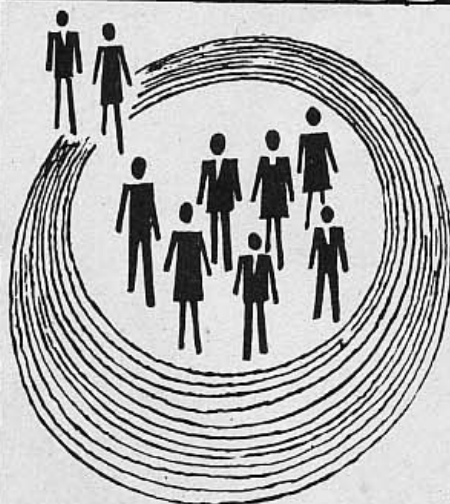
"Het Leger is een konfessionele instelling die normaal gesproken pluriform is. Als Haarlem uniform is, dan verbaast mij dat. DAN IS DAT EEN ONGELUKKIGE SAMENLOOP VAN OMSTANDIGHEDEN!"

Maar hij voelt er niet voor de regio Haarlem pluriform te maken.

"Als wij de hulpverlening niet kunnen doen, dan moeten we maar doorverwijzen naar de ARV".

René van der Velden schreef bovenstaand artikel, dat werd gepubliceerd in het maandblad KRI, het uitstekende maandblad van- en voor de reklassering. Dit blad is zeker de moeite van het lezen waard. Elke keer weer erg goede, soms erg kritische, scherpe, artikelen over allerhande zaken. Misstanden worden duidelijk aan het licht gebracht, en kollega's worden niet per definitie het hand boven het hoofd gehouden, zoals uit bovenstaand artikel ook weer blijkt. Je zou maar in Haarlem zitten als homo of lesbiëne of als pedo. Overigens, het is bij de rekl. van het Leger des Heils niet alleen in Haarlem zo. Ook andere units kunnen er wat van. Het is diep treurig dat een mens, zij het dan met wat andere gevoelens dan de doorsnee Nederlander, vaak in de kou komt te staan wat hulpverlening betreft, juist in een periode dat die mens het zo keihard nodig heeft. Waar de ARV nog wel vaak contact zoekt met andere instanties (NVSH-COC etc), zendt de reklassering van het Leger de hulpzoeker vaak met een kluitje in het riet. Een troost is er echter voor pedofielen wel, de unit Amsterdam van het Leger heeft wel een erg goede kracht. Of niet soms, Joop Mepschen.

T.G.

ONTMOETINGS DAG

VERENIGING MARTIJN ORGANISEERT OP
EEN ONTMOETINGS DAG.

23 april

Het doel van deze dag is samen met anderen op ontspannen wijze bij elkaar te zijn, ouderen zowel als jongeren, met elkaar kennis te maken, te praten, ideeën op te doen, ervaringen te wisselen. Door het contact met elkaar hoopt vereniging MARTIJN die dag -samen met de aanwezigen- een activiteitenpakket te kunnen samenstellen. Belangstelling?? Reserveer tijdig!! Maximale deelname 90 personen.

Kosten: De hele dag van 10 uur 's morgens tot 22 uur, geheel verzorgd inclusief lunch en warme maaltijd..... f 25,00
Er is een ruime mogelijkheid tot overnachten. Ekstra kosten bedragen dan inkl.ontbijt f14,00

PLAATS:

Jeugdherberg "De Parkhoeve"
L.Springerlaan 14
Meppel.

VRAAG EEN OPGAVEFORMULIER AAN BIJ DE REDAKTIE VAN MARTIJN.

coornhert liga

COORNHERTLIGA WIL AFDOENDE MAAT-
REGELEN TER VOORKOMING VAN ZWARTE
HANDEL IN STRAFBLADEN.

In Martijn nummer 6 werd er al aandacht aan besteed hoe gemakkelijk het is om in het bezit te komen van het strafblad van een ander. In nummer 83/1 van het reklaseringsmaandblad KRI stond daarover het volgende artikel:

De Coornhert-Liga, de vereniging voor strafrechthervorming, heeft de minister van justitie gevraagd afdoende maatregelen te nemen om misbruik van vertrouwelijke justitiële en politiegegevens tegen te gaan en met spoed te werken aan zowel een wettelijke regeling van de politieregisters als wijziging van de Wet op de justitiële dokumentatie. De Liga komt met dit verzoek naar aanleiding van perspublicaties over de illegale handel die gedreven wordt in justitiële antecedenten.

In oktober van het vorig jaar publiceerde de Beraadsgroep Justitiële Documentatie van de Vereniging van Reklaseringsinstellingen (VvRI) en de Coornhert-Liga het rapport "Gelijke kansen?!" over het gebruik van strafrechtelijke antecedenten in de sollicitatieprocedure. (Zie KRI, november 1982). In het rapport worden voorstellen gedaan ter verbetering van de huidige regeling, die op zeer veel punten ernstige gebreken vertoont. De Beraadsgroep wees in haar rapport ook op het bestaan van een omvangrijke zwarte handel in strafrechtelijke informatie. Voor de Haagse Post was dit aanleiding om op nader onderzoek uit te gaan. Begin februari kwam dit weekblad met een eerste onthutsend verhaal over lekken in politie-, justitiële en kredietregistraties.

Het Algemeen Dagblad meldde vlak daarvoor dat de justitie, die lucht had gekregen van de naspeuringen van de HP, een onderzoek instelde naar het misbruik van politiegegevens van de Centrale Recherche Informatiedienst (CRI) en inmiddels tot enkele arrestaties was overgegaan.

De Coornhert-Liga konstateert in het verzoek aan de minister dat justitie pas tot actie overging toen een publicatie dreigde, hoewel het bestaan van lekken in vertrouwelijke strafrechtelijke gegevens toch al lang in brede kring bekend was. Daardoor wordt het eens te meer duidelijk dat het interne controlesysteem op de gegevensverstrekking volstrekt tekort schiet.

De Liga wijst erop dat het ministeriële voornemen om een wet op de politieregistraties in te dienen dit jaar aan zijn 25-jarig jubileum toe is; het wachten is op dit moment op het rapport van een interdepartementale werkgroep die een wetsontwerp moet voorbereiden.

Volgens de Coornhert-Liga moet het gebruik van de politieregisters drastisch worden teruggebracht. Deze registers zijn eigenlijk bedoeld voor intern gebruik door politie en justitie ten behoeve van het opsporingswerk en daartoe moet het naar de mening van de Liga ook beberkt blijven. Het is nu nog zo dat allerlei overheidsinstanties gegevens uit deze registers kunnen opvragen en gebruiken voor doeleinden waar de hardheid van de gegevens niet op is berekend. (de politieregistraties bevatten bijvoorbeeld ook onbewezen verdenkingen).

Een absoluut verbod aan de politie om persoonsgegevens te verstrekken aan derden, schept duidelijkheid voor de politieambtenaar en maakt een doeltreffender controle op misbruik mogelijk, zo meent de Coornhert-Liga. In die gevallen waarin een onderzoek naar strafrechtelijke antecedenten werkelijk noodzakelijk is, bestaat de mogelijkheid van het aanvragen van een "verklaring omtrent het gedrag". De regeling die daarvoor geldt is overigens nodig aan herziening toe.

F.G.

The Boy and The Dagger

The boy and the dagger van Asger Lund is een pocket uitgave van Coltsfoot Press. Een uit de USA overgewaaid uitgeverij, welke o.a. als vaste uitgaven het twee-maandelijks verschijnende periodiek PAN, en verschillende uitgaven van Spartacus verzorgen. Verschillende Engels-talige boeken zijn er reeds verschenen, de meeste in een zodanig taalgebruik dat iemand met basiskennis van Engels de boeken zeer redelijk volgen kan.

The boy and the dagger is een avonturen roman, met erg goed beschreven romantische, en ook erotische scenes. Seksualiteit tussen de personen onderling wordt heel realistisch beschreven. De hoofdfiguren zijn Torben, een Ivanhoe-achtige figuur, dolend van de ene plaats naar de andere om zichzelf en zijn wapens in dienst te stellen van het "goede". De tweede hoofdfiguur is de 14-jarige Rudy, Torben's page, schildknaap, en bovenal zijn geliefde.

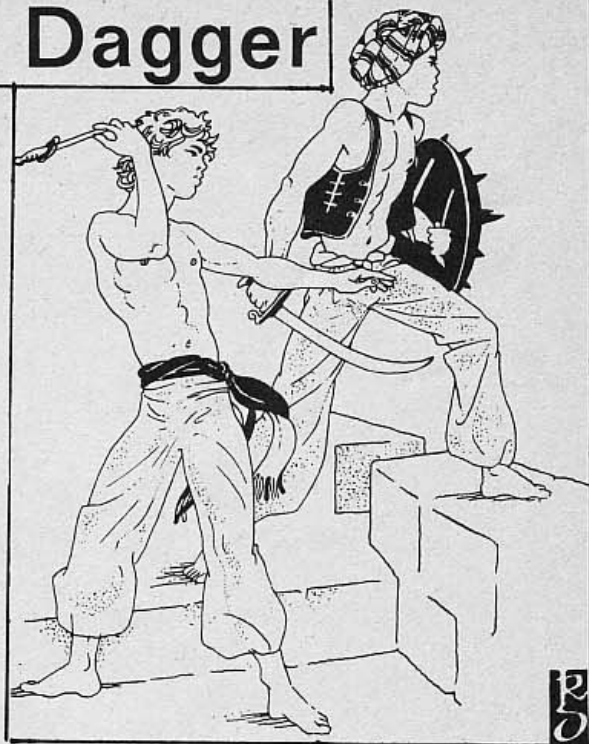
Spanning genoeg in dit boek.

"Een jongen in een eenzame herberg. Een scherm- en avonturier met een geheime missie voor zijn voormalige geliefde, de hertog van Maagdenburg. De ontmoeting tussen Torben en Rudy redt hen beide het leven en werd het begin van zowel een tedere romance, als een spoor van avonturen, die leidden van Duitsland via Reims, Parijs en Spanje tot in Noord-Afrika.

Onderweg wordt er heel wat strijd geleverd en ontmoeten ze de briljante kerkelijk-politicus Julien de Montferrat, bisschop van Reims. Bevrijden ze een 15-jarige graaf uit de gevangenis van zijn vijand in Parijs. Ze zweren samen met Henry van Navarra tegen diens grote tegenstander, koning Filips de Tweede van Spanje, en de kwaadaardige inquisitie.

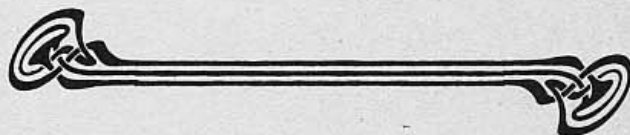
Als Torben en Rudy elkaar ontmoeten is er gelijk sprake van liefde op het 1e gezicht. Torben raakt diep onder de indruk van Rudy:

"For the boy was beautiful: blond curly hair, blue eyes which seemed to catch all the dim light of the tap-room, a spare but tightly muscled chest seen through a shirt open to his navel (because, evidently, its buttons had long ago been parted from it). The lad moved about the edges of the room, in the shadows, with pitchers of water and cider, alert to the needs of the other guests but observant, too, of the traveller at the corner table. Once or twice their glances met, and then our spy or informer might have heard the young man continue under his breath, "Yes, with a little expert attention and some new garments you might be a worthy page for Torben Lerche!"

"One thing more", Torben said. He fetched from his leather bag a beautiful dagger. Its blade was of the hardest steel, its handle of a bright golden alloy in which, here and there, a tiny jewel was embedded. He handed it to Rudy, saying, "I give this to you as a small reward for your help last night. It is an heirloom in my family; my father gave it to me years ago with the same words I say to you now:

"Take this dagger and use it with good sense in the defence of your friends and your own honour. And should you wish to give it away, then present it to someone who is worthy of it in honour, achievements and honesty." Almost too moved to speak, Rudy whispered his thanks and pressed the beautiful weapon to his chest. Torben took it from his hands and helped him place it at his belt, and as he did he noticed tears in the lad's blue eyes.

The boy and the dagger, ontspannende lectuur, die mij een beetje doet denken aan boeken als van Michel Astere Dhondt, of aan Jorg en de houten Kraal van Ries van Wallenburg. Luchtig, toch spannend, en bovenal een prima omschreven romance tussen een man en een jongen. Oorspronkelijk geschreven in het Deens, door de auteur zelf in het Engels vertaald, en naderhand in living-English bewerkt door Frank Torey. Prima illustraties van de hand van Richard Steen.

The boy and the dagger is voor liefhebbers te bestellen via Martijn. Zie de advertentie pagina.

H.W.

LUCKY PETER

door LUUK DRENTH deel 3

Maar niet altijd hadden ze daar zin in, op een avond toen ik weer een late dienst had vroeg ik: "Hé zal ik voorlezen uit Tommy en Anneke en de Toverring". Dat was een verhaal dat ik zelf geschreven had en dat als vervolgverhaal in de Pruttelpot stond (zie vorige Martijn).

"Ja leuk", riep Peter, "stil joh, de anderen slapen al", maande ik hem om niet hard te praten.

Ik nam deze keer niet Hans, maar Peter op schoot, het slanke jongenslijf drukte warm tegen me aan. Op zulke momenten voelde ik me heel gelukkig, helaas duurden ze vaak maar zo kort.

Als vanzelf ging mijn vrije hand bij zijn pyjama in en ik streekte zijn zachte, doch stevige huid. Op een gegeven moment lachte hij: "Wat is er, waar lach je om", fluisterde ik.

"Je kietelt me", antwoordde hij zachtjes "o, maar ik weet nog wel een ander plekje om te strelen", zei ik. Peter keek me ondeugend aan en lachte, Hans keek ook met een veelbetekenende blik in mijn richting.

Mijn hand dwaalde over zijn vlakke buik naar beneden, gespannen keek ik hoe Peter reageerde, maar deze weerde mij niet af en ik voelde hoe zijn pikkie al stijf stond. Toen ik Hans en Peter naar bed bracht gaf ik Peter een zoen op zijn mond, hij opende deze en toen kreeg ik mijn eerste tongzoen van hem. Alles binnenin mij jubelde, ik voelde me warm en opgewonden, hoewel buiten de eerste nachtvorst al geweest was.

Ik hou van je", fluisterde ik in zijn oor, "en ik van jou", fluisterde hij terug.

Ik vernam nauwelijks iets van de fietstocht naar huis, het was praktisch windstil, een heldere sterrenhemel verlichtte het donkere fietspad door het bos. Het was koud, maar ik merkte het niet. Als Hans de volgende maand weer voorgoed naar huis zou gaan bleef ik niet alleen, ik had een nieuw vriendje.

Flarden van een nieuw gedicht, een gedicht voor Peter, kwamen in mij op, thuis zou ik het opschrijven als mijn vrouw naar bed was.

Liesbeth, mijn vrouw zat televisie te kijken: "Hoe was het op je werk", vroeg ze, "o, ik heb lekker gewerkt, is het een leuk programma". Ik wachtte het antwoord niet af, maar zat even later naast haar en was binnen de kortste keren verdiept in de spannende film.

Toen de film afgelopen was ging Liesbeth naar bed, "zo, volgens mij wordt je nu al dik", merkte ik op, ze was net een maand in verwachting van ons tweede kind. "Ach, je pest me maar", reageerde ze lachend, ik ben juist bezig de laatste maanden af te vallen.

We knuffelden elkaar nog even, ik voelde de best veel warmte en kameraadschap voor haar. Maar het seksueel contact met haar ging me steeds meer tegen staan, eigenlijk had ik het nooit echt fijn gevonden.

Zodra ze naar bed was pakte ik pen en papier en in korte tijd stond daar het gedicht, waar ik al gedeelten van in mijn hoofd had. Opeens kreeg ik een idee, ik zou een verhaal gaan schrijven over de liefde van een man voor een jongen. Ik dook in de kinderverhalen, die ik al geschreven had en besloot om één van de figuren daar uit te lichten. Ik begon te schrijven, een uur lang tot ik het ook tijd vond om naar bed te gaan, gelukkig kon ik de volgende dag uitslapen.

De volgende dag was het vrijdag, een viertal jongens, die er al vrij lang waren en de volgende maand voorgoed naar huis zouden gaan, gingen het weekend naar huis, dus ik bleef 's avonds met twee jongens achter. Het was de hele dag zonnig herfstweer geweest, ik voelde de verwachtingsvolle spanning van een avond vol beloften.

"Hebben jullie zin in een boswandeling", vroeg ik nadat de afwas gedaan was en het groepsverblijf opgeruimd. Jopie was niet zo enthousiast, maar liet zich ompraten door Peter die best wel zin had.

Het bos begon direkt buiten de hekken die rondom het terrein van het tehuis stonden. Het was tamelijk donker, maar de sterren en een kleine maansikkel zorgden voor voldoende licht dat we niet van het pad afraakten. Bovendien had ik al zo vaak met de jongens door het bos gezworven dat ik de weg wel dromen kon. Ik zoog m'n longen vol met zuivere vrieslucht en luisterde met plezier naar de tamelijk zware stem van Jopie en de lichtere van Peter.

Wordt vervolgd. Luuk Drenth

Pedofilie in België een case-story

Wij ontvingen van de documentatiedienst van de studiegroep Pedofilie Antwerpen het volgende artikel.

Het is een vrij uitvoerig verslag van een strafzaak tegen een pedofiel in ons zuiderbuurland.

We zijn ons ervan bewust dat dit slechts één geval is maar de voorzichtigheid, waarmee de lezers van Martijn in België behandeld willen worden t.a.v. toezending van b.v. kalenders en de Martijn, geeft toch een indruk dat het leven voor pedofielen bij onze "buren" niet gemakkelijk is.

Het artikel is letterlijk overgenomen, vandaar de misschien vreemd aandoende taalstijl:

Door de diensten van de Studiegroep Pedofilie werd het hierbijgaand dossier van het franstalige C.R.I.E.S. voor u vertaald. Ook wij menen immers dat de aandacht moet gevestigd worden op de diskrepantie (tegenstrijdigheid) tussen de tegen de beklaagde Claude Drieghe weerhouden feiten en de uitgesproken straf, tien jaren effectief voor de korrektionele rechtbank en vijf jaren effectief voor het Hof van Beroep. Een strafmaat die o.i. een gevolg is van de principiële verdediging die Claude Drieghe gevoerd heeft. Door de heersende normen in de omgang tussen volwassenen en kinderen in vraag te stellen en zijn recht op te eisen een eigen moraal hierover te volgen, wordt Claude Drieghe een dissident. En ook hier bestaat er weinig tolerantie voor dissidenten.

Door niet als een banale zedendelinkwent voorde rechtbank te willen verschijnen, heeft Claude Drieghe een keuze gemaakt voor de eerlijkheid, zoals hij zelf schrijft. Zoals een van de aangestelde psychiaters het konfidentieel stelde zou Claude Drieghe sneller in vrijheid gesteld worden indien het hier om brutale verkrachtingen zou gaan. Het is de tederheid die vervolgd wordt, niet het geweld.

10 JAAR!!!

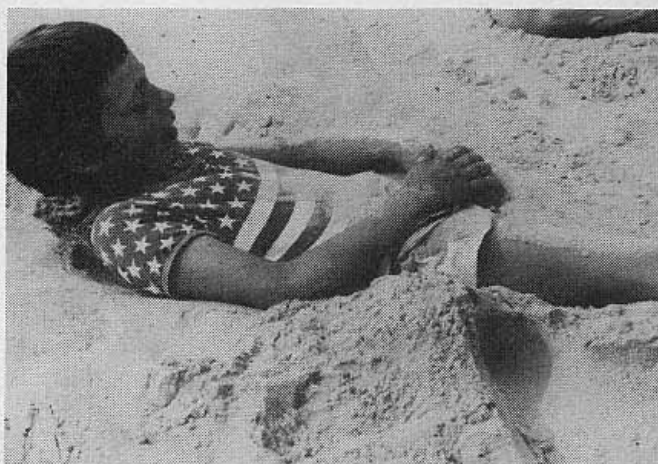

De heer Claude Drieghe werd in april 1982 veroordeeld tot tien jaren gevangenisstraf door rechter Marchandise. Deze uitzonderlijk zware straf lijkt ons geenszins in verhouding te staan met de tegen hem weerhouden feiten, namelijk de seksuele verhoudingen met enkele jonge vrienden, die volledig hierin toestemden. Het is zo dat onze rechtbanken geen rekening houden met de verlangens van de minderjarigen, zoals het hierbij gevoegde persknipsel aangeeft, in verband met een andere rechtszaak, waarbij de beklaagden er veel beter van afkwamen, wellicht omdat hun jongere partner van het vrouwelijk geslacht was.

Zoals u zelf zult kunnen beoordelen bij het lezen van het hierbijgaand dossier, blijkt dat, om Claude Drieghe meer te

kunnen belasten, de politie op de getuigen een ontoelaatbare druk en manipulaties heeft uitgeoefend. Het blijkt ook dat het parket onjuiste informatie heeft verspreid en dat deze werd hernomen en aangedikt door zekere journalisten die de waarheid niet te nauw namen en die van heel deze zaak een grotesk vervormd beeld hebben gegeven met vele onjuistheden.

Politie mensen, magistraten en journalisten dragen aldus, elk op hun manier, ertoe bij om de kinder-minnaar als een gevaarlijke misdadiger te laten schijnen en dit niet alleen voor de publieke opinie, maar ook voor de ogen van de betrokken families en van zijn jonge vrienden zelf.

Aldus hebben de families, die we hadden gekontakteerd voor een onderhoud om hun getuigenis over de persoonlijkheid van Claude Drieghe op te nemen, deze uitnodiging verworpen. De meesten erkennen nochtans gedurende jaren voortreffelijke kontakten te hebben onderhouden met mr. Drieghe, maar hun houdingen tegenover hem zijn radikaal veranderd sinds zijn aanhouding en zijn veroordeling. De moeder van een van zijn kleine vriendjes schrijft ons: "Ik heb met Claude een lange briefwisseling onderhouden en heb me geïnformeerd om zo goed ik kon hem te verdedigen en onschuldig te maken. Helaas, hoe hoger ik ging, hoe meer de adviezen ongunstig waren voor Claude". Welke adviezen? Waarschijnlijk deze van de gerechtelijke politie en van het parket, die de gestrengheid van de rechters trachten te rechtvaardigen. Een vader leidt uit deze gestrengheid zelve de konklusie af dat Claude misdaden heeft moeten plegen waarvan hij onwetend is: "als de door u verhaalde feiten werkelijk deze zijn die men hem verwijt, dan lijkt de straf me zwaar, wat me sterk zou verwonderen van onze rechtbanken, die over het algemeen een moordenaar tot minder jaren gevangenis veroordelen."

DE HOOFDREDEN VOOR DE AANHOUDING VAN PEDOFIELEN IN BELGIE IS HET ONTBREKEN VAN EEN SOCIALE CONSENSUS (aanvaarding) TEN HUNNEN GUNSTE.

Verklaring van een magistraat bij de Raadkamer van Brussel op 30 nov. 1981: "Claude Drieghe is gezond van geest en eerlijk. Daarom is het enig zekere middel om zijn invloed op de jeugd te elimineren, hem zo lang mogelijk uit de maatschappij te verwijderen". Hoofdstuk "Bespreking" van het psychiatrisch rapport:

"De beklaagde heeft zich tegenover de minderjarigen steeds met een extreme zachtheid gedragen. De rechtbank veroordeelt hem tot tien jaren gevangenisstraf.

De voorzitter van de 25ste korrektionele kamer te Brussel, apr. 1982:

CLAUDE DRIEGHE

"Ik leerde hen dat het wederzijds respect voor het verlangen de verstandhouding tussen de mensen bevoordeelt en dat gedeelde affectie hun beste kommunikatiemiddel is.

Ik dacht dat het privéleven heilig was. Deze van de jonge jongens werd verkracht door de politie en aan hun ouders onthuld, deze jongens die verheugd waren mijn vrienden te zijn sinds meer dan 2 jaren. Ik had gedacht dat het zou volstaan niemand zijn gevoelens te kwetsen opdat ik niet zou verontrust worden door de overheden en in ieder geval niet in de gevangenis gezet. Ik werd veroordeeld tot tien jaren effectief.

Wordt het niet tijd om de seksualiteit ernstig op te nemen en deze, meer dan een voortplantingsmiddel, te zien als een universele taal, de mooiste, de meest eerlijkste? Hoe kan men geweld verminderen als de seksualiteit niet eindelijk wordt beschreven volgens de criteria van de reden en als de veronderstelde toestemming zwaarder wordt gestraft dan de verkrachting?

Als werkelijk de zuivere liefde, dat wil zeggen zonder andere implicatie dan de verwondering voor het leven en het geluk bij het zien van andermans vreugde, als werkelijk deze liefde een misdaad is, dan is mijn plaats in de gevangenis. Indien ik alleen ben om te geloven dat tederheid eerbiedwaardig is dan aanvaard ik van de maatschappij verwijderd te worden.

De afwezigheid van publiek op mijn proces in beroep of het gebrek aan sympathiebetuigingen zal gelijk geven aan het gerecht die haar gestrengheid grondt op mijn maatschappelijke eenzaamheid".

Claude Drieghe

FEITEN

1967: Ik heb een 16 mm langspeelfilm geproduceerd en gerealiseerd die me geïnspireerd heeft "Als de duivel je lief had". Deze autobiografische prent verhaalt hoe een jongen van 18 jaar ontdekt dat hij jongere jongens kan gelukkig maken door hen lief te hebben. Voorgesteld op het festival te La Louvière en in het filmmuseum te Brussel, wordt de film nadien gestolen en werd hij nooit terug gevonden.

1969: Opvoeder in een instelling van het ministerie van justitie verliet ik dit werk na drie maanden omdat ik er mij niet bij kon neerleggen het bevel kinderen te slaan uit te voeren of hen verplicht te zien medikamenten in te nemen om het gemis aan affectie waar- aah'ze leden, te verdragen.

1970: had ik mijn jonge vrienden van 12 tot 15 jaar. Na de vondst van erotische foto's in mijn auto werd ik aangehouden. Ik heb vier maanden in voorarrest gezeten en werd veroordeeld tot 30 maanden met uitstel. De voornaamste getuige was een weesjongen van 12 jaar die reeds meer dan een jaar bij me kwam. Hij is geestesziek geworden als gevolg van onze gedwongen scheiding. 1971: als journalist te werk gesteld in een groot Brussels dagblad heb ik gedurende 5 jaar meerdere artikels per dag gepubliceerd, de helft ervan over het filmgebeuren.

1975: Ik werd aangehouden door politie in burger omdat ik op straat aan het praten was met jonge Marokkanen. Hoewel de hoofdgetuige elke zedenschennis heeft ontkend voor het gerecht, werd ik veroordeeld tot twee maanden gevangenis, waarvan een effectief.

- tijdens mijn processen hebben de hoofdredakteur en de journalisten van de krant eenparig hun vertrouwen in mij blijven houden.

- ik heb een boek over pedofilie geschreven "het kind van het hierna-maals". Door twee uitgeverijen geweigerd, vertelt deze politieroman hoe 'n leraar middelbaar ten onrechte er van beschuldigd wordt de adolescent die hij lief had te hebben vermoord, uiteindelijk onschuldig wordt bevonden door de aanwijzingen nagelaten door de overledene.

1976: Heb ik de krant verlaten om me aan het filmen te besteden en heb ik een centrum voor eksperimenteel filmen opgericht "super set" waar vele acteurs van alle leeftijden cursussen hebben gevolgd.

1978: stichtte ik de "Claude Clément Films" gespecialiseerd in de produktie van video-films en wat na een periode van vijf jaren promotie leefbaar zou geworden zijn. Omwille van financiële moeilijkheden werkte ik 's nachts in ongewone beroepen om de firma overdag te financieren. .

1980: aangenomen als journalist in het grootste weekblad van België, heb ik dit werk na enkele weken verlaten omdat dit de realisatie van de eerste langspeelfilm van mijn firma dwarsboonde en ik wou de jonge jongens die er de helden in waren niet ontgoochelen. Eindelijk beëindigd, uigenodigd op het science-fiction filmfestival van Triest, duurt de film twee uur en twintig minuten en heeft hij twintig maanden werk gevergd. "Procyon moins cinq" verhaalt hoe kinderen door een ongeval gevangen in een ruimteschip, gered worden door hun intuïtie die superieur is aan de beoordelingen van de volwassenen.

1981: naar aanleiding van een anonieme tip heeft de politie een huiszoeking bij mij verricht en erotische tijdschriften gevonden. De acteurs van 12 tot 16 jaar van "Procyon moins cinq" die reeds meer dan twee jaar bij mij kwamen, hebben onder dwang bekend dat ik hen lief had.

Daar de procureur des konings stelde dat het gerecht genoeg inschikkelijkheid had gehad voor mij, heeft de rechtbank de argumenten van de verdediging niet aangehoord. Er was geen enkele klacht geweest bij het begin van het onderzoek. De politiemensen hebben systematisch de families die ik kende onderhoord, totdat zij, een maand na mijn aanhouding, de ouders van de enige nieuweling, de jongste van 9 jaar bereid vonden klacht neer te leggen. De politie had hen ten onrechte doen geloven dat ik een pornografische film had gedraaid met hun zoon. Aan deze ouders, die de enigen waren die me nooit ontmoet hadden en die een symbolische frank schadevergoeding vroegen voor een eventueel trauma, heeft de rechtbank een half miljoen franken schadevergoeding toegekend. "Procyon moins cinq" en al zijn kopieën werden in beslag genomen. Ik werd veroordeeld tot tien jaren effectieve gevangenisstraf.

Aanhouding:

Op 29 okt. 1981 vielen 5 politiemensen in burger mijn professionele ruimten binnen. Nadat zij de klasseurs met erotische dokumenten in beslag hadden genomen, hebben ze al mijn films (een twitigtal) waarvan geen enkele enig

vervolgbaar beeld inhoudt, meegenomen. Vervolgens werd ik naar de extensie van het Justitiepaleis, zetel van de gerechtelijke politie gebracht voor ondervraging. Als gevolg van een anonieme tip hadden ze jonge jongens van 13 tot 15 jaar ondervraagd om me mijn seksuele gerichtheid te laten bekennen. Ik heb gewillig mijn affektief gedrag erkend waarvoor ik meen me niet te moeten schamen daar al mijn partners verheugd waren mij gekend te hebben. De politiemensen hebben mijn eerlijkheid geprezen. Na het sluiten van de burelen en het vertrek van de magistraten aan de oorsprong van het onderzoek, werd ik opgesloten in het Huis van Bewaring te Vorst met een bevel mijn zaken de volgende morgen terug te geven, gezien mijn "waarschijnlijke" vrijlating.

Aanhoudingsbevel:

Op 30 okt. deelde de Heer Onderzoeksrechter de Biseau d'Hauteville me mee dat hij me een aanhoudingsbevel uitschreef enkel op vraag van het parket. Deze magistraat kan in principe een opgeleide (opgebracht) persoon vrij laten maar volgt in de praktijk de direktieven van het openbaar ministerie na. Het aanhoudingsbevel stipte aan dat ik in hechtenis bleef daar ik "op ernstige wijze de openbare orde verstoorde".

Meester André Dumont, mijn advokaat, heeft onderstreept dat de zeden niet ophielden te evolueren. Mevrouw Halsberghe, enige rechter, antwoordde: "Ik zie niet in waarom er meer tolerantie zou moeten zijn". Ik trachtte uiteen te zetten dat een detentie me zou ruïneren omwille van mijn statuut van zelfstandige maar de rechter heeft me onderbroken, het aanhoudingsbevel voor een maand (het maksimum mogelijke) verlengd en mijn advokaat berispt omdat die "haar tijd heeft doen verliezen". Het is zo dat mijn raadgever heeft moeten improviseren maar men dient te weten dat gedurende de eerste weken van het onderzoek, de verdediging niet het recht heeft het repressieve dossier in te kijken.

Het parket eigent zich inderdaad het privilege toe het dossier volgens haar visie op te bouwen en aldus zullen als basis voor de oordeelsvorming van de rechters dokumenten dienen die gekonstrueerd werden zonder controle of wederwoord. Ik kreeg slechts het recht mijn dossier in te zien twee maanden na mijn arrestatie.

De Kamer van Inbeschuldigingstelling is het mogelijk beroep op een beschikking van de raadkamer. Op vraag van mijn advokaat heb ik verkozen niet in beroep te gaan gezien de onmogelijkheid een delikaat en nog onbereikbaar dossier te verdedigen.

DWANG

Rapport over de pedofilm:

Ik kende mij niet het recht toe aangehouden te blijven: mijn hechtenis tastte de sereniteit (onschuldigheid) van een honderdtal personen aan: familie,

werknemer, acteurs, vrienden, cliënten, konfraters en schuldeisers. Daar de getuigen sinds jaren mijn vrienden waren en geen enkele reden hadden gehad om mijn opsluiting te wenssen, was mijn opsluiting door de autoriteiten zo gewild; meer nog, de getuigenissen van jongens die de dag voor mijn aanhouding nog bij mij waren gekomen, kunnen hun enkel onder dwang zijn onttrokken.

Ik moest een verantwoordelijke persoon doen begrijpen dat de ondervragers niet de waarheid hadden gezocht maar door hun toedoen deze hadden willen verbergen. Ik verzond een brief naar de minister van justitie met kopie aan de onderzoeksrechter en aan mijn advocaat: ik suggereerde hierin de omgekeerde mogelijkheid van de realiteit: mijn arrestatie werd door mij zelf op touw gezet met het medeweten van mijn jonge acteurs.

Ik hoopte dat deze theorie verbluffend genoeg zou zijn om een nieuw onderzoek te starten. Deze werd inderdaad door de onderzoeksrechter bevolen. In plaats van echter de essentiële vragen te stellen, hebben de politiemensen niet begrepen dat zij de gelegenheid hadden de eerlijkheid van hun ondervragingen te herstellen en hebben ze zich tevreden gesteld de getuigen te vragen of ik hun getuigenis had gedikt. Nochtans had mijn versie van de feiten evenveel waarde als deze van het openbaar ministerie: het is zeker dat als de bekentenissen van mijn vrienden spontaan konden geweest zijn, zij nooit onthuld zouden hebben wat enkel henzelf aan ging en wat zij meer dan twee jaar niet nodig hadden geacht aan hun ouders te vertellen.

Om goed aan te duiden dat mijn spektakulaire verklaring enkel tot doel had de kunstmatigheden en broosheid van het onderzoek te onderstrepen, diende mijn brief als inleidende tekst voor een document van 25 bladzijden getiteld: rapport over de rampspoedige gevolgen van gerechtelijke acties ter beteugeling van de vriendschappen tussen volwassenen en minderjarigen.

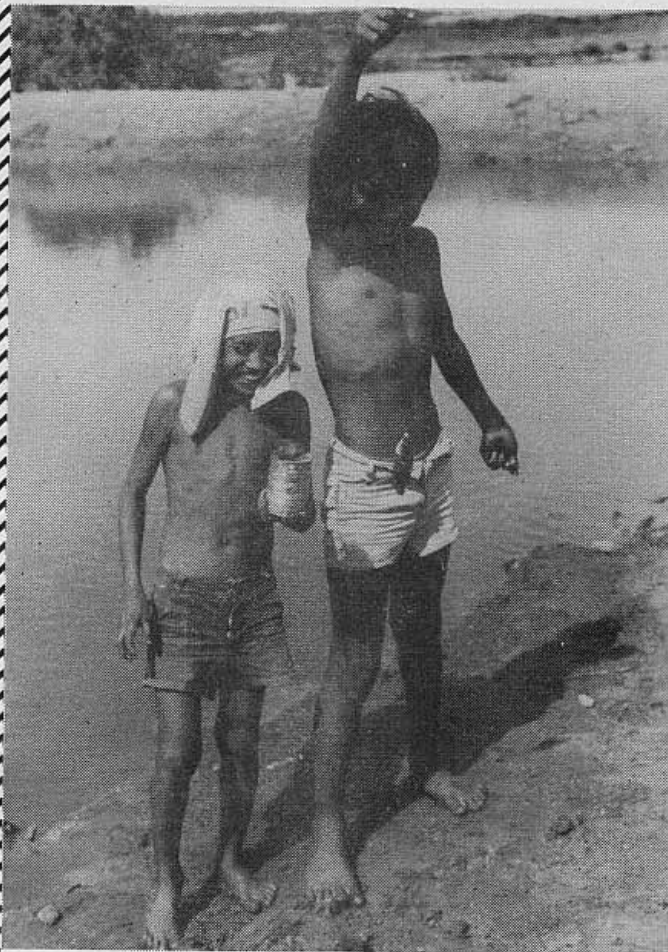
Daarin heb ik aangetoond hoe de inbeschuldigingstelling voor onschadelijke delikten tot eender welke interpretatie kunnen leiden. Mijn rapport ontleedt waarom de repressie van de pedofilie de maatschappij meer stoort dan het bedoelde delikt, het gerecht ontkracht dat voor de verplichting gesteld wordt wetten te omzeilen die gegrond zijn op onverifieerbare theorieën.

En waarom de ondervragers zich verplicht achten het privéleven van de kinderen te verkrachten in aanwezigheid van de ouders.

Raadkamer:

Op 30 nov. 1981 werd mijn aanhoudingsbevel opnieuw bevestigd voor een maand. De onderzoeksrechter bevestigde de ontvangst van mijn rapport en trachtte me welwillend de gerechtelijke gang van zaken uit te leggen. Hij voegde er aan toe dat hij pornografie vulgair vond.

De Heer substituut Lemage heeft daarboven gesteld: "In ieder geval kon een tweede aanhoudingsbevel uitgevaardigd worden voor verspreiding van pornografische bladen". Deze bladen zijn nooit uit mijn huis geweest en ik heb geen enkele verkocht noch weggegeven! De onderzoeksrechter zei geschokt te zijn geweest door de foto's van jonge Marokkanen: hij heeft a priori verondersteld dat ik de maker van deze documenten was, daar waar deze sinds vijftien jaren in Amsterdam te koop zijn. In haar motiveringen stelde Mvr. Halsberghe dat zij mijn aanhoudingsbevel ditmaal bevestigde omdat het me "aan respect ontbrak jegens iedereen en in het bijzonder jegens de persoon van jonge kinderen". Deze loze bewering kan vernietigd worden door de getuigenis van allen die me kennen. Terneergeslagen door de vaststelling dat het gerecht nog altijd niets had begrepen van deze zaak, heb ik een document van 15 bladzijden opgesteld dat ik naar de procureur des konings verzond en wat aan mijn dossier werd bijgevoegd.

Verzending naar de rechtbank:

Op 30 dec. heeft de Heer Substituut Lemage voor de raadkamer gezegd dat ik werkelijk veel schreef en dat hij voor zijn part wenste dat ik mijn talenten op de Filippijnen zou uitoefenen (de film "de voetpaden van Manilla" was die maand op de tv uitgezonden geworden).

Eerste voorkomen:

Op de eerste februari 1982 vond mijn proces plaats voor de 25ste korrektionele kamer van Brussel voorgezeten door de Heer Marchandise bijgestaan door twee raadgevers. Ik was ervan verwittigd dat de veroordeling zeer zwaar zou zijn, wat er ook mocht gebeuren. Het parket had mijn verzending voor de korrektionele vertraagd opdat ik op de rol van deze kamer zou komen, wetend dat de 69-jarige rechter Marchandise de reputatie had een persoonlijke afkeer te hebben voor seksuele delinkwenten (hij had juist een jonge niet-recidivist die enkel foto's van minderjarigen had genomen, tot drie jaren effectief veroordeeld).

De debatten werden gehouden voor een nogal gevulde zaal (wegens andere zaken) met een bijna niet hoorbare stem. Men moet weten dat als de magistraten er zich van bewust zijn dat een dossier de misbruiken van het parket kan onderstrepen, zij de zaak behandelen op een wijze dat het publiek niet kan raden over wat het gaat.

Mvr. Talon, substituut van de procureur des Konings, zei met een brede glimlach: "Men moet rekening houden met de werkelijk originele persoonlijkheid van meneer Drieghe". Mijn advocaat had vernomen dat de ouders die klacht hadden ingediend (deze van de kleine Steve) enkel als waarnemers zouden komen. In werkelijkheid hebben ze zich op het nippertje burgerlijke partij gesteld en tijdens de zitting heeft een breed glimlachende advokate het verzoek om een symbolische frank neergelegd in het dossier voor een eventueel toekomstig traumatisme.

Mvr. Talon heeft geen requisitorium uitgesproken, zich geamuseerd tevreden stellend met op te merken dat ik het kind van slechts negen jaren (sprekend over de jongste, de kleine Steve) had kunnen verwarren. Mijn bloed kolkte: ik wist dat deze jongen die boeken van me had geleend opdat ik niet zou vergeten hem weer op te halen, niet getraumatiseerd kon zijn door mij terwijl de politie niet geaarzeld heeft om hem op de meest onterende manier te ondervragen, wat voor een kind marteling heet. Ik had de keus tussen twee oplossingen: me voor jaren in de gevangenis te laten zenden, belachelijk gemaakt, behandeld als een booswicht, met misprijzen en ironie zomaar uit de maatschappij gewist, een verleidelijke oplossing door mijn stilzwijgen dat gesuggereerd werd door de (waarschijnlijk eerlijke) welwillende houding van Mvr. Talon. Maar dan zou mijn proces en deze maanden van lijden tot niets en niemand gediend hebben. Er bleef me de tweede oplossing: de waarheid zeggen en de wereld dat toeschreeuwen waarop ze mogelijk wachtte, de eerlijkheid, dat alle vormen van liefde mooi zijn, een kracht zijn en geen zwakheid, durven zeggen dat het parket zich in het geheel niet zorgen maakt over de baten van de maatschappij maar dat zij mensen in de gevangenis werpt om haar prestige te verzekeren.

Dan ben ik opgestaan en met een luide stem heb ik gedurende vijf minuten gesproken, wat in drie zinnen kan samengevat worden: Dat de ouders van Steve zich gerust stellen, hij zal aan geen enkel traumatisme lijden, want sinds tweeduizend jaren bestaat er in de annalen van de gerechten geen enkel geval van een volwassene die zich er over beklaagd bemind zijn geweest toen hij jong was.

Ik was gelukkig met mijn kleine vrienden, zij waren gelukkig met mij; u hebt alles vernietigd, dat wijl onze vriendschappen vervuld waren door de leuze "ken jezelf". Ik heb voortdurend gezocht naar hoe mijn zeden de maatschappij kunnen schaden of waarin ik verkeerd ben lief te hebben zoals ik liefheb; ik heb mijn onderzoek verricht in Europa, in Azië en in Afrika en als het enige antwoord op mijn vraag de muur van een gevangenis is, dan is dit omdat ik gelijk heb.

De volgende dag schreef ik aan mijn advocaat: "Meester vergeef me mijn tussenkomst, ik wou dat mijn kleine vrienden ooit eens vernemen hoe, zelfs onder de bijl van de beul, ik het mooie van de heilige handelingen die ons verenigen, niet verloochend heb.

Na een week bedenktijd besloot het tribunaal me een psychiatrische expertise te laten ondergaan en mijn proces twee maanden later te hervatten.

Psychiatrische expertise:
Geen van de twee aangeduide psychiaters achtten me dement of mentaal debiel.

Eén van deze twee kondities is immers vereist voor een aanbeveling tot internering. In hun verslag hebben deze twee geneesheren vastgesteld dat ik eerlijk ben en geen sociaal gevaar beteken. Zij hebben het grootste deel van hun conclusies besteed aan het citeren van wetenschappelijke prominenten die unaniem waren in hun beschouwing dat geen enkel schadelijk geval van geweldloze pedofiele relatie vastgesteld werd in de geschiedenis van de psychiatrie. Eén van hen zei me: "Seksueel ligt alles vast op 3 of 4-jarige leeftijd.

Men kan dus aannemen dat boven deze leeftijd het onmogelijk is een kind te traumatiseren of te perverteren door geweldloze seksuele kontakten". Aan een derde verklaarde hij: "Als meneer Drieghe jonge jongens had verkracht, dan zou het eenmalige handelingen betreffen en hadden we internering kunnen aanvragen, wat zijn mogelijke vrijlating kon meebrengen na zes maanden observatie, maar men kan geen dementie of mentale debiliteit invoeren bij waarachtige affektieve bindingen.

Definitief proces:

Op 5 apr. was de zaal van de 25ste kamer leeg, op enkele toeschouwers op een bank na (het waren journalisten, maar dat heb ik slechts na het proces geraden); ik had niemand gevraagd om me te steunen buiten een aanwezige vriend als waarnemer. Tot dan immers wou ik het debat diskreet en binnen justitiële kring houden, met als enige bedoeling de autoriteiten te helpen: naïef dacht ik dat deze trachtten de gevoeligheid te ontzien van een deel van de publieke opinie slecht voorbereid op de ontlasting van niet-traditionele zeden, wellicht beter dan de hare.

Moet men eraan herinneren dat het enkel het parket is die de journalisten naar de processen leidt waarvan zij denkt publicitair profijt te trekken en uiteraard de zittingen verzwijgt waar haar misbruiken te voorschijn komen. Meer nog, het parket heeft het wettelijk recht de pers te misleiden (het zijn de journalisten die de informaties dienen te verifiëren) en in haar voorredingen mag haar vertegenwoordiger liegen.

Hoewel tenslotte haar rol in principe slechts de tegenhanger is van die van de verdediging, neemt de substituut van de procureur des Konings systematisch deel aan de beslissingen van de rechtbank met wie hij zich terugtrekt om het proces voor te bereiden.

Om op zijn manier de feiten aan de pers te kunnen voorstellen, heeft rechter Marchandise een bijzitter vervangen door een andere, een vrouw die door haar hatelijke blik niet de moeite nam gedurende de ganse loop van het proces haar gevoelens voor mij te verbergen. Bij de aanhef "met het doel de nieuwe rechter te informeren over het dossier zal ik de feiten samenvatten" had Marchandise een heldere stem weergevonden. Daar de aanklagers niet de moeite hadden genomen zich te laten vertegenwoordigen, was het mijn advocaat die

voor de burgerlijke partij gepleit heeft!

De voorzitter heeft met kwaadwillendheid mijn leven samengevat, hij heeft ondermeer gezegd dat ik journalist wou zijn met als enig doel beter minderjarigen te kunnen verleiden. Dit gebrek aan objectiviteit was zo flagrant dat ik er een test in dacht te zien om na te gaan of ik mijn agressiviteit kon controleren. Ik heb dus zijn uiteenzetting niet geloofend en heb me tevreden gesteld met te verklaren: "Ik weet dat ik niemand geschaad heb!" In mijn naïviteit heb ik in de eerlijkheid van de autoriteiten geloofd; in mijn dwaasheid heb ik gedacht dat een proces plaats vond in het belang van de maatschappij. Nu weet ik dat gerechtelijke handelingen enkel politiek zijn.

Toen ik in mijn cel terug ging is alles me duidelijk geworden: de aanwezigheid van de journalisten, de mise en scène van dit proces, de berekende kwade wil van de voorzitter. Mijn verleden werd publiekelijk vernietigd. Die avond heb ik mijn onvergeeflijke fout begrepen gedurende mijn hele leven lang autoriteiten geëerbiedigd te hebben die niet gearzeld hadden kinderen moreel te folteren, families te vernietigen en een gerechtelijk dossier ineen te knutselen dat niemand vroeg.

Ik heb ontdekt dat de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht, tenminste in eerste instantie, een grap is, al leugens en hypocrisie in zedenprocessen. Mijn advocaat zei me: "Het grootste gevaar voor u is dat de magistraten zich niet van hun subjectiviteit zullen kunnen ontdoen als ze aan hun kinderen denken die iemand als u zouden kunnen tegenkomen". Elk van de twee psychiaters heeft me bevestigd: "De enige oorzaak van de sociale onderdrukking waarvan u het slachtoffer bent, de enige, is jaloesie". Ik aanvaard niet veroordeeld te worden om te voldoen aan de zwakheden en het gebrek aan zelfcontrole van de magistraten en imaturen, noch op te draaien voor het irrationele deel van de maatschappij.

"De ouders die deze zeden zouden tolereren zijn strafbaar in dezelfde mate als de beklaagde", herinnerde rechter Marchandise aan mijn advocaat. Het is amusant de verontwaardiging te lezen in de artikels die journalisten schrijven i.v.m. het gebrek aan vrijheid van andere regimes, terwijl ze op de tank zitten die onerbarmelijk, hier en nu, hun kind zal verpletteren indien dat kind niet aanvaard heeft zijn liefde te beperken tot de dierlijke functie van de vlugge en brute geslachtsgemeenschap.

Ik geef niet om mijn professionele toekomst, de gevangenis heeft me de ogen geopend. Ik zal tot mijn dood vechten opdat mijn jonge vrienden zouden weten dat ik hen werkelijk lief had, opdat de wereld zou zien in welk kamp de eerlijkheid ligt, opdat de maatschappij eindelijk raadt wie voor haar zijn leven wil geven.

CLAUDE DRIEGHE.

MARTIJN, HET MAANDBLAD VAN MENSEN VOOR WIE KINDEREN BELANGRIJK ZIJN.
NODELOOS KINDERLEED RAAKT ONS DIEP.
DAAROM VRAAGT UW REDAKTIE EN HET VOLTALLIG VERENIGINGSBESTUUR VAN HARTE UW AANDACHT VOOR ONDERSTAANDE AKTIE.
DOOR MARTIJN WARM AANBEVOLEN.

stichting redt de KINDEREN

In Nederland maken we ons niet zoveel zorgen meer over polio, of een ander woord, kinderverlamming. Maar het is nog maar zo'n dertig jaar geleden dat ook hier polio een gevreesde ziekte was. Dankzij inenting is polio bij ons gelukkig zo goed als verdwenen.

Maar in de meeste ontwikkelingslanden maakt polio nog iedere week duizenden slachtoffers. De ziekte veroorzaakt onnoemelijk veel leed onder kinderen. Velen sterven eraan. Vele anderen worden er lichamelijk door gehandicapt voor de rest van hun leven wat in die landen nog veel en veel erger is dan in onze samenleving.

In 1977 werden pokken over de hele wereld bedwongen. Dat kan met polio ook. De technische problemen om dit te doen zijn opgelost. Maar het kost uiteraard geld, veel geld en die landen waar inenting tegen polio het hardst nodig is behoren tot de armste landen ter wereld. In Boven Volta, één van de armste landen in Afrika zorgen besmettelijke ziekten voor een zuigelingensterfte van 190 per duizend en een kindersterfte

van 248 per duizend. Van elke vijf baby's sterft er dus één kort na de geboorte, terwijl van de andere vier er slechts drie de leeftijd van vier jaar halen. De mazelen staat voor 26 procent van de kindersterfte en is daarmee de grootste boosdoener.

De stichting Redt de Kinderen gaat in Boven Volta de strijd aanbinden tegen polio. Om te beginnen zullen zoveel mogelijk kinderen onder de vier jaar worden ingeënt in het district Kaya. Het project wordt uitgevoerd in samenwerking met de Stichting Nederlandse Vrijwilligers, de Association pour la Promotion de la Médecine Préventive (APMP), de wereldgezondheidsorganisatie en, uiteraard, het ministerie van volksgezondheid van Boven Volta. Het inentingsproject heeft als doel alle kinderen in het district Kaya onder de vier jaar in te enten tegen de zeven belangrijkste besmettelijkste ziekten.

Er wordt gebruik gemaakt van vernieuwde vaccins die vervaardigd worden door het Rijks Instituut voor de Volksgezondheid in Bilthoven.

De inenting in Kaya wordt, al naar gelang de situatie in een bepaalde regio, verzorgd door rondreizende teams en door vaste posten.

Ieder kind moet twee maal worden ingeënt, met een tussenperiode van ongeveer zes maanden. Daardoor kan de regentijd, wanneer de wegen vrijwel onbegaanbaar zijn, worden vermeden.

Tijdens de campagne zal, waar nodig, ook algemene medische verzorging worden gegeven en onderricht op het gebied van gezondheid en voeding.

Op 3 maart was er in Bilthoven een bijeenkomst waar de oprichting van de Stichting Redt de Kinderen officieel bekend werd gemaakt.

Aanwezig waren prominente persoonlijkheden als: prinses Juliana, prinses Ann van Engeland, Mc. Namara (voormalig Amerikaans politikus), dr. J. Salk (polio-vaccin), de minister van volksgezondheid in Boven Volta dhr. S.A. Ouedraogo en de voorzitter van de stichting dhr. van den Hoven, president-direkteur van Unilever.

Natuurlijk kost zo'n project veel geld. De Stichting Redt de Kinderen heeft zich ten doel gesteld dit geld te verzamelen waardoor het project mogelijk gemaakt kan worden en waardoor duizenden kinderen gered kunnen worden. We hebben ook uw bijdrage nodig.

giro: 80117

U kunt uw bijdrage storten op A.B.N. bankrekening nr. 54.03.22.148 of op girorekening 80117.

Dank zij de fijne medewerking van verschillende mensen van de stichting en Yvonne Habets van Trost Aktua TV voor documentatie en inlichtingen konden we dit artikel nog in deze MARTIJN plaatsen.

Voor meer informatie: Stichting Redt de Kinderen, 's Gravelandseweg 555, 3119 XT Schiedam of Unilever N.V., Postbus 760, 3000 DK Rotterdam.

H.W.

In The Picture

MARTIN VAN HAREN

Groot was mijn vreugde toen het februari-nummer van het tijdschrift "Jeugd en Samenleving" bij mij in de bus viel. De redactie van J. en S. had namelijk besloten het februari-nummer geheel te wijden aan de thema's kinderseksualiteit en pedofilie. Daarover straks meer. Eerst nog wat andere "lekkernijen".

"Terechtstelling van een leraar"

Op maandag 21 februari zond de West-deutsche Rundfunk (Duitsland 1) de Noorse film "Martin" uit. Door de W.D.R. werd deze film echter betiteld als "Hinrichtung eines Lehrers". Een titel die de lading beter dekte.

Maker Leidulv Risan laat ons zien hoe roddel en achterklap in een klein dorp kunnen uitpakken. De jonge wat alternatieve gymnastiekleraar Martin die vrijwel bij alle leerlingen erg geliefd is, wordt er door een leerling van beschuldigd "ontucht" te hebben. Uiteindelijk vat het schoolbestuur de zaak zo hoog op, dat Martin wordt geschorst. Zoals reeds gememoreerd, vieren op dat moment de roddel, achterklap en intriges hoogtij in het kleine dorpje. Het feit dat Martin ook nog bevriend is met de vrouwelijke dorpsarts, die op haar beurt weer samenwoont met een vriendin, maakt de dorpsverhalen alleen maar smeuliger.

Martin voelt zich uiteindelijk zo in het nauw gedreven dat hij zelfmoord pleegt, juist op een moment dat een leerling de dokter en haar vriendin komt medelen dat de "ontuchtknaap" heeft bekend dat zijn verhaal verzonnen was, om een bouwschandaal in de doofpot te houden. De link tussen de valse beschuldiging en het bouwschandaal zal ik u besparen. De strekking van het verhaal lijkt mij overduidelijk!

"Bad-zeden-meesters in actie"

Nog geen jaar geleden, om precies te zijn op 24 maart 1982, stelde het Amsterdamse raadslid Bob van Schijndel (P.S.P.) vragen aan Burgemeester en Wethouders omtrent het optreden van een aantal badmeesters in het Amsterdamse de Mirandabad.

Deze badmeesters hadden de toegang tot het zwembad aan een aantal personen ontzegd, die zouden zich aan "onzedelijk gedrag" hebben schuldig gemaakt. Het antwoord van B & W dat tegelijkertijd een (nieuwe) richtlijn betekende voor het zwembadpersoneel, kwam er op neer dat het personeel niet het recht had om voor zedenmeester te spelen, maar dat in het geval dat de "veiligheid of de openbare orde" in het geding zou zijn, er aangifte bij de politie gedaan diende te worden.

Wat dat cocreëet betekent, is mij pas de laatste tijd duidelijk geworden uit de verhalen van een ouder en enkele pedofiel-gearde mensen. Het personeel in sommige zwembaden lijkt de richtlijn van B & W zo op te vatten dat het een

vrijbrief zou betekenen voor een actief indirect-vervolgingsbeleid.

Men stapt dan rechtstreeks op een ouder af, waarvan men het vermoeden heeft dat zij/hij de moeder/vader van het "bedreigde kind" is (door goed je ogen de kost te geven kom je daar immers gauw genoeg achter!). Men verifiëert of het inderraad pa of ma is die men aanspreekt en vervolgens vraagt men of pa/ma wel weet met wie zoon-of dochterlief aan het spelen is?

Nee? In het Mirandabad is ook al geprobeerd deze man de toegang te weigeren, maar doordat een P.S.P.-raadslid er vragen over heeft gesteld, mogen wij "deze mensen" (hij komt vaak in een groep met meer mannen) niet meer weigeren. Als u een aanklacht zou willen indienen, dan hebben wij een handvat om iets te kunnen doen. (einde citaat). Uit meerdere verhalen is het mij inmiddels duidelijk geworden dat dit de nieuwe tactiek is van het zwembadpersoneel, ten aanzien van al te kindvriendelijke mensen.

Ouders benaderen met de vraag of zij aangifte willen doen. (Waarvan eigenlijk?).

Hemelschreiend, zou ik zeggen, dit soort praktijken anno 1983.

Toch staan de enkele gevallen die mij de laatste maanden ter ore zijn gekomen niet op zichzelf. Zo is bijvoorbeeld ook het Noordwijkse Bollenbad, dat op

zaterdag is opengesteld voor N.V.S.H.-leden, om te zwemmen, te sauneren en anderzins te recreëren, sinds kort langs slinksen wege "pedovrij" gemaakt. Enkele initiatiefnemers van de N.V.S.H.-afd. Leiden, stoorden zich aan het gedrag van een paar pedofielen en aan het feit dat er sprake was van een "mannenoverschot". En werd dus de hele happening voortaan gezinsgericht.

Alleenstaanden (lees pedofielen) van buiten Leiden worden nu niet meer toegelaten. Pedofielen uit Leiden kunnen nog wel worden "geneutraliseerd" door een oogje in het zeil te houden. Pure discriminatie is dus ook mogelijk in de N.V.S.H. van 1983!

U begrijpt dat als er meer van bovenstaande praktijken in zwembaden en andere openbare gelegenheden aan het licht zouden komen, er ook (politiek) iets aan te doen valt.

Daarom mijn klemmend beroep op u, om eventuele ervaringen uwerzijds met bv. badzedemeesters aan mij op te sturen! (Martin van Haren, p/a Helios 79, 7904 HC Hoogeveen).

"De ontoegankelijkheid van het volwassen lichaam"

Tot (bijna) slot dan het februarinumnummer van "Jeugd en Samenleving" over "Kinderen, volwassenen en seksualiteit" ("Voorzichtige verkenningen op gevaarlijk terrein" luidt de ondertiteling).

Het zou te ver voeren om in kort bestek het hele nummer te bespreken. Bovendien lijkt mij dit boekwerkje (+ 100 pag.) een "must" voor iedereen die zich van diverse kanten wil informeren over kinderseksualiteit en pedofilie. Zegge een erg geslaagd "voorlichtingsboekje". De schrijvers proberen niet te overtuigen, zij verkennen slechts een terrein dat vooral deze eeuw nogal in de taboesfeer is getrokken.

Mijns insziens doen de meeste auteurs dat op een uitgelezen, zorgvuldige wijze. Zo staan er twee artikels van Theo Sandfort in, één over "erotische momenten in het werken met kinderen" en een ander over "meisjes die een pedofiele vriendschap hebben met een man", die voornamelijk bestaan uit interviews met betrokkenen.

Een ander voortreffelijk artikel is van de hand van Frits Wafelbakker. Zijn artikel handelt over "seksueel misbruik van kinderen". Het artikel bevat teveel elementen om hier even samen te vatten. Vermeldenswaardig vind ik op deze plaats in ieder geval zijn onderscheid van het fenomeen kindermishandeling in zes soorten: lichamelijke mishandeling, lichamelijke verwaarlozing, emotionele mishandeling, emotionele verwaarlozing, seksuele mishandeling en seksuele verwaarlozing. Juist die laatste vorm van kindermishandeling wordt, aldus Wafelbakker, door nog maar weinigen als een vorm van kindermishandeling beschouwd. (Dat zou immers vergaande en gevaarlijke consequenties kunnen hebben voor vele opvoeders !)

Het is dan ook niet verwonderlijk dat hij zijn artikel besluit met een pleidooi voor "een recht op het hebben van seksuele gevoelens" voor kinderen. Een bijdrage van Edward Brongersma zet de juridische kant van de (pedofiele) zaak nog eens helder op een rijtje. De meeste waardering heb ik echter voor de bespreking van Thijs Maassen m.b.t. de ideeën van de Franse filosoof René Schérer. Schériers benadering van pedofilie levert een aantal originele en spitsvondige theorieën op. Het grootste kwaad ten aanzien van kinderseksualiteit en pedofilie zit hem volgens Schérer in het feit dat onze Westerse samenleving de ontoegankelijkheid van het volwassen lichaam (ten opzichte van kinderen-MvH) structureel in zich gebakken heeft. Ik zou u alleen maar kunnen aanraden dat artikel eens goed tot u te nemen !

Laat ik het hoofdstuk Schérer (voorlopig) afsluiten met het aanhalen van één van zijn uitspraken:

"Als je geen vader of moeder bent en geen kinderen hebt, als je niet belast bent met hun opvoeding, als je niet tot de sekte behoort van politie, psychologen en psycho-analytici, als je zo maar iemand bent, dan zit je op een zijspoor en maak je geen kans om ook maar met één kind te maken te krijgen-tenzij in het voorbijgaan, op de trap of bij het oversteken van de straat.

Als je pedofiel bent, neemt de kans op een ontmoeting hoogstens toe, wanneer je durf hebt, maar deze durf is evenredig aan het risico van een overtreding. Want er is geen verhouding met een kind denkbaar, noch toegestaan, buiten de bekende en gekodeerde gevallen om".

Tot slot nog een advies voor alle beoefenaars van de kinderesthetiek: zet de komende + 10 weken op donderdags-avonds de N.C.R.V. aan. Het schitterende mensje Patrick Bach (u weet wel: Jack Holborn) kunt u dan letterlijk en zeker ook letterlijk-figuurlijk bewonderen in "Silas".

Uw ideeën, vragen, kritieken, etc. zie ik met belangstelling tegemoet op het bekende adres !

Martin van Haren

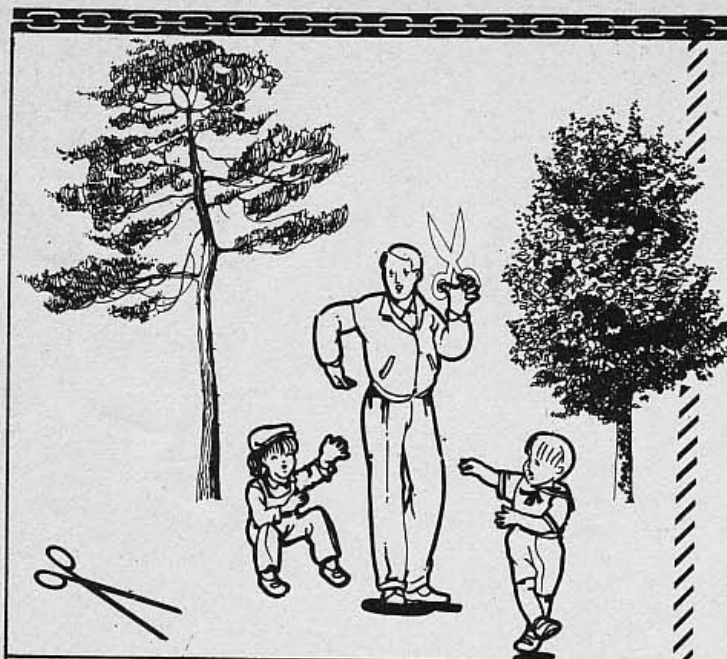
Wegens plaatsgebrek en tekort aan reacties, deze maand geen PAW-pagina.

Wél van één van de PAW-redacteuren, Wouter - 12 jaar deze inzending van onderstaande prijsvraag. Iedereen ONDER de ZESTIEN jaar kan hieraan meedoen. Onder de goede inzenders worden tien leuke prijsjes uitgeloot. Oplossingen insturen naar redactie PAW, Helios 79, 7904 HC Hoogeveen. Duidelijk je naam, adres en woonplaats, en je leeftijd vermelden. INSTUREN VOOR 6 APRIL!!!!

PRIJSVRAAG;

Er zijn drie eilandjes. Op de eerste staat een man, op de tweede een ezel. Op het derde eiland een palmboom met een kokosnoot erin. Hoe kan die man, brullend van de honger, nu bij de kokosnoot komen en hem opeten?????????

kursus seksualiteit.

Op woensdag 23 maart op radio en vanaf 25 maart op TV start Open Schooltijd met een serie van 6 programma's over seksualiteit. In de TV programma's zal het vooral gaan over invloeden door bestaande denkbelden. Daarnaast zal er aandacht besteed worden aan genegenheid, intimiteit, aandacht voor elkaar en ook jaloezie. Er wordt niet alleen met deskundigen gesproken, maar vooral met gewone mensen die over hun eigen situatie vertellen. Tegelijk met het uitzenden van de cursus verschijnen er in het weekblad VIVA 7 artikelen. In het eerste artikel (in VIVA nr. 12) wordt de seksuologe Ariane Amsberg geïnterviewd. Er is een begeleidend cursusboek te bestellen door overmaking van f11,00 op giro 5722, t.n.v. Open Schooltijd, Hilversum, onder vermelding van "seksualiteit". Meer informatie??? Bellen 030-944098, of schrijven naar Open Schooltijd, t.a.v. Jacqueline Bonekamp, postbus 10, 1200 JB Hilversum. Voor het schema van de uitzendingen zie de AGENDA in deze Martijn.

BRONGERSMA

Bij het bijna ter presse gaan van dit nummer ontvingen wij de bevestiging dat de befaamde Dr. Edward Brongersma, jurist, in Martijn nummer 8 zijn visie zal weergeven op het in dit nummer gepubliceerde artikel van de strafzaak van Claude Drieghe. Wij zijn erg blij met de medewerking in deze van Dr. E. Brongersma omdat, door de jarenlange ervaring van deze man en zijn stellingname, en het persoonlijk contact wat tussen Brongersma en Drieghe bestaat, wij verzekerd kunnen zijn van een op werkelijke feiten gegronde reactie. Geen hypothesen, maar werkelijkheid anno 1983.

Kort Geknipt

Maandagochtend.

Lekker stug onhandig grof
lief zat hij in mijn keuken
wat morserig te eten

Hartverwarmend
was hij weer
mijn dag is anders nu

alsof hij de zon
die licht en warmte straalt
door zijn donkere-heldere kijkers
mijn keuken en mijn leven binnenhaalt.

Frans.

COC-regio Drenthe is bezig in Hoogeveen een plaatselijke COC groep van de grond te krijgen. Vanuit dit initiatief is Martijn verzocht mee te denken en eventueel te participeren. Homofilie en pedofilie, hand in hand. Op de "brainstorm-meeting" vorige week waren de reacties van de aanwezigen verschillend. De bekende vooroordelen kwamen ook weer boven tafel. Participatie van pedofilie kan de naam van het COC weleens aantasten. Volgende week wordt er verder gestormd.

HELP

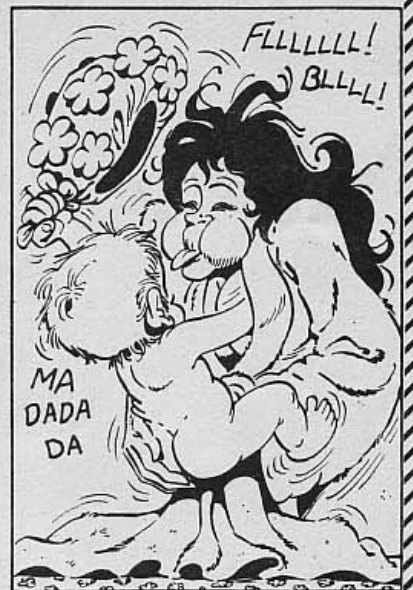
Voor het archief van ons maandblad zijn wij op zoek naar alles wat ooit gepubliceerd is geweest over pedofilie. Heeft U nog iets liggen, wij houden ons aanbevolen.

Wij zijn met name nu op zoek naar verschillende nummers van het NVSH-blad NIKS. Deze nummer zijn bij de NIKS niet meer verkrijgbaar dus daarom ons verzoek aan U.

Kunt U ons helpen aan NIKS nummers;
1977/1978, eerste jaargang, nummers;
1,3,4,5,6.
1979, derde jaargang, nummers;
1,2,4,6.
1980, vierde jaargang, nummers;
2,3.

Wij zouden erg geholpen zijn met Uw medewerking. Alvast bedankt.

De opgaven voor deelname aan onze ontmoetingsdag komen gestadig binnen. Wij zijn al over de helft van de beschikbare capaciteit. Een grote bemoediging voor ons. Er wordt nog aan het programma gewerkt, in ieder geval een mooie film en enkele prominente gasten. Wilt U erbij zijn 23 april, bel dan even naar de redactie, en U ontvangt per omgaande een aanmeldingsformulier. Wij kunnen 90 personen plaatsen, en vol is vol, dus... 05280 - 74938!!!! (zie pagina 5).

Bron: RHAA LOVELY - Vlijmscherpe humor strip, nummer 3.
Een uitgave van uitgeverij YENDOR, Goudsesingel 44a,
3011 KC Rotterdam. Rhaa Lovely is bij elke goede boek-
handel te koop voor f5,95.

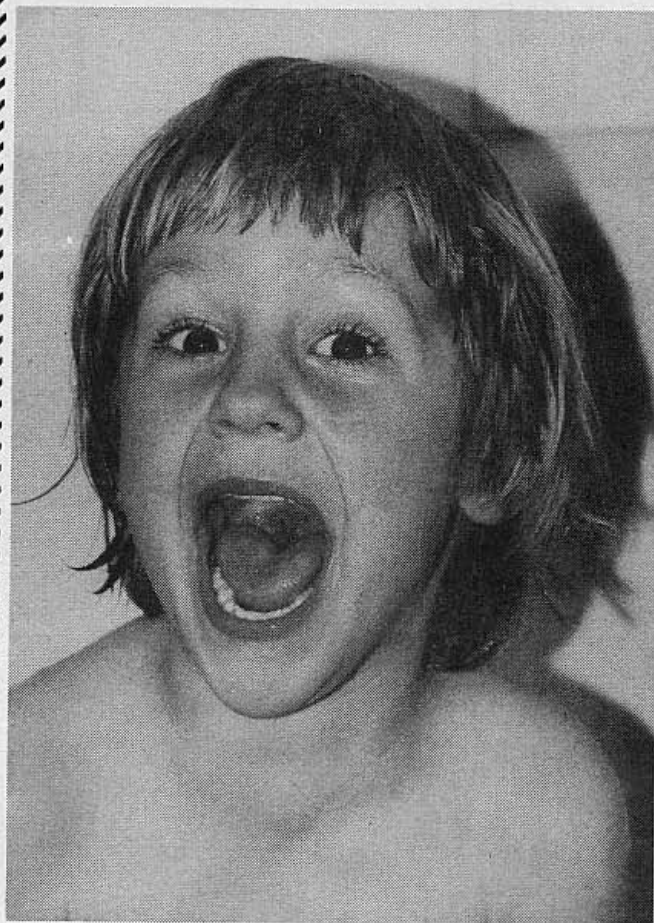
Op het moment dat ik dit schrijf weet ik nog steeds niet hoe Robby het hele politiegebeuren heeft verwerkt, of hoe het nu precies gekomen is dat er aangifte is gedaan op het politiebureau. Maar stel je voor beste lezer dat zo'n jongen inderdaad vol zit met schuldgevoelens omdat door zijn verklaring zijn vriend op het bureau zit, zou zo'n jongen er dan mee gebaat zijn om pas weken later hulpverlening te krijgen.

Iemand die eens vertrouwelijk met hem praat, of zou het beter voor hem zijn dat hij zo'n persoon zo vroeg mogelijk te spreken krijgt? Het verweer van Broere was namelijk dat ik via mijn advocaat binnen enkele weken Robby's verklaring in zou kunnen zien, maar dan moest ik wel zelf mijn advocaat daarom verzoeken. Ik vind deze werkwijze in één woord misdadig. Als er iemand gevangen zou moeten worden gezet dan zou ik eerder geneigd zijn te zeggen dat het handelen van Broere schadelijker voor de gezondheid van personen is dan mijn manier van omgaan en handelen met Robby.

Ik werd weer afgevoerd naar mijn cel. Knal, dicht die deur, een knarsende sleutel was het afscheid. Alleen, met mijn emoties. Ik heb het uitgeschreeuwd van machteloosheid en van angst. De hele dag en de dinsdag die daarop volgde heb ik boven in mijn cel moeten doorbrengen, tijd om even een luchtje te scheppen was er niet bij, alleen 's morgens kreeg ik vijf minuten de gelegenheid om mij wat te wassen. Daarna gelijk weer naar binnen. De oude Panorama's die ik daar had heb ik die vier dagen wel twintig keer gelezen. Eindelijk was de dag aangebroken, 3 februari, dat ik zou worden voorgeleid bij de officier van justitie. Ik werd per parketbusje, in een soort kooi, naar zijn kantoor gebracht. Het hele onderhoud duurde hooguit drie minuten. Toen had ik al te horen gekregen dat hij mijn bewaring zou gelasten omdat het toch niet kon wat ik met "al" die "kleine" kinderen deed. Ik weer terug in dat kleine celletje daar. Het was rond tien uur. 's middags om kwart voor vier werd ik er weer uit gehaald, weer de knevelketting om mijn pols en werd ik naar de rechter-commissaris gebracht. Mijn advocaat waarschuwde mij van te voren niet al te veel te zeggen en zeker geen dispuut aan te gaan omdat die man toch niet voor rede vatbaar zou zijn. Dat bleek dan ook wel. Er viel gewoon niet met die man te praten. Na een monotoon gesprek van zijn kant, waarbij ik vragen kreeg voorgeschoteld die eigenlijk alleen met ja en met nee te beantwoorden waren, kreeg die man het nog voor elkaar ook om een zogenaamde eigen verklaring (die hij de griffier citeerde) van mij op papier te laten zetten.

Op het laatst vroeg hij mij of ik kon begrijpen dat hij mij voor deze feiten zou kunnen laten vastzetten. Ik antwoordde daarop bevestigend, omdat het aangaan van een intieme relatie met

iemand beneden de leeftijd van 16 jaar strafbaar is. Hij verklaarde mijn antwoord in "mijn" verklaring met de woorden: "Ik begrijp goed dat u mij niet vrijlaat". Zo werden mijn woorden verkracht tot een voor hem en de officier bruikbaar geheel.

Ik begin steeds meer van harte te twijfelen aan de gezondheid van de Nederlandse rechtspraak!!!! Ik kreeg in ieder geval een bevel van bewaring voor de tijd van ten hoogste zes dagen, door te brengen in het huis van Bewaring te 's-Hertogenbosch, of (wegens plaatsgebrek) op een of ander politiebureau in de provincie Noord-Brabant. Er was (bleek nadien) 's morgens al een afspraak gemaakt tussen de officier en Broere dat ik zeker zou worden teruggebracht naar het bureau in Den Bosch.

Toen de parketwacht mij daar 's avonds dan ook weer afleverde, bleek er ook daar voor mij geen plaats te zijn. Broere had vergeten door te geven aan de wachtcommandant dat ik terug zou komen en toen het hoofd van de parketpolitie hem op zijn afspraak van die morgen met de officier wees, wist hij zogenaamd niets. En mijn voorstel om mij die nacht dan maar op 's Rijks kosten in het Euro-hotel onder te brengen werd niet in dank aanvaard.

Na een half uur bellen en touwtrekken tussen diverse politiebureau's in de omgeving bleek uiteindelijk het bureau Vught zo vriendelijk te willen zijn om mij

die nacht een kamertje te bezorgen. Zo werd ik dus naar Vught gebracht. Een prima cel, goede verzorging, uitstekende koffie en vriendelijke mensen bleken mij daar op te wachten. Wat een verschil met Den Bosch. Zelfs was er daar de mogelijkheid om 's avonds voor het slapen gaan nog even een sigaretje te kunnen roken.

Toen zij van mij hoorden dat ik al sinds vrijdagavond niet meer buiten was geweest, werd mij de volgende ochtend gevraagd of ik de luchtplaats wilde aanvegen. De deur ging achter mij op slot en tot etenstijd heb ik heerlijk van het zonnetje kunnen genieten. Jammer genoeg was dit geluk slechts van korte duur.

's Middags werd ik weer op transport gezet naar het Huis van Bewaring in Den Bosch. Er was een plaatsje vrij gekomen. In eerste instantie is het als je van een politiebureau afkomt en overgeplaatst wordt naar een HVB alsof je van de hel in de hemel terecht komt. Allereerst werd ik naar de administratie gebracht, een reeks formulieren moest worden ingevuld en door mij ondertekend. Er moest gecontroleerd worden of ik wel écht ik was en voor de zoveelste keer mocht ik mijn rechterwijsvinger in een bakje met zwarte stempelinkt drukken om een prachtige vingerafdruk achter te laten op een identifikatie-kaartje. Het klopte allemaal als een bus, ze hadden niet de verkeerde. Toen alle formaliteiten vervuld waren mocht ik naar de badmeester. Spullen werden onderzocht en daarna kreeg ik het meeste weer terug. Ik mocht mij toen gaan dou-

chen. Heerlijk na een hele week op het politiebureau een lekkere hete douche. Ik moest een hokje in en mij helemaal uitkleden, toen ik daarmee klaar was ging er plotseling een tussendeur open en in het hokje ernaast mocht ik gaan douchen, de tussendeur ging weer op slot. Mijn kleren werden in die tussentijd aan een grondig onderzoek onderworpen. Toen alles in orde bevonden was kreeg ik mijn kleren weer terug. Bepakt en bezakt met allerlei rijkseigendommen werd ik tenslotte naar de B-vleugel gebracht waar een cel al kant en klaar was om mij te ontvangen.

De B-vleugel is hier een inkomstenvleugel, waarin alle nieuwkomers eerst 14 dagen moeten doorbrengen opdat de bewaarders dan kunnen zien wat voor vlees ze in de kuip hebben.

Het was een hele overgang, je mocht roken op je cel, er was een radio, twee keer per week recreatie en twee keer per week was er de mogelijkheid om tien minuten lang naar buiten te bellen. Een heel verschil met het politiebureau. Ook mocht je hier onbepakt schrijven, alleen werd alle post, zowel uitgaande als binnenkomende, gecensureerd. Dat betekent niet dat er iemand alle brieven van alle gevangenen letterlijk zit te lezen. Er wordt hoofdzakelijk gekeken of er geen voorwerpen in de brieven zitten die gevaar voor de veiligheid binnen de inrichting opleveren. Ik ga nu mijn spullen uitpakken en mijn bed op maken. Binnenkort hoor je wel wat meer van me.

Hartelijke groetjes: Theo.

wordt vervolgd.

» EEN VRIEND VOOR ALLEN «

door Ries van Wallenburg

Een gezellig, luchtig boek over jeugdherrinneringen in de scouting. (toen nog de padvinderij).

De naam van de auteur zal bij velen wel bekend zijn.

Een gestencilde uitgave - door van Wallenburg in eigen beheer uitgegeven, maar zeer zeker het lezen waard.

Te bestellen:
door storting van f 18,00
(inkl. porto) op giro
1 0 7 9 1 3 2 t.n.v.
Theo Gerritsen, Helios 79,
7904 HC Hoogeveen, onder
vermelding van: "Vriend".

EERDER VERSCHENEN:

»ALBERT«

»JORG EN DE HOUTEN KRAAL«

Maandblad en uitgeverij MARTIJN werkt nauw samen met verschillende internationale uitgeverijen.

Hierdoor zijn wij in staat U als vertegenwoordiger voor het Nederlandstalig gebied in Nederland en België de volgende aanbiedingen te doen.

Verkrijgbaar bij MARTIJN:

Jeugd en samenleving

Het kind als seksueel probleem voor volwassenen

Themanummer KINDEREN, VOLWASSENEN, SEKSUALITEIT.

Uitgave Jeugd en Samenleving.

Op seksuele omgang tussen kinderen en volwassenen rust nog altijd een taboe. Wat mag een volwassene voelen voor een kind en wat niet? Vragen wij ons af wat de behoeften van het kind zijn of zijn de vooroordelen vanuit onze opvoeding bepalend voor onze kijk op kinderseksualiteit? Velen weten geen raad met de seksuele gevoelens van kinderen en kiezen voor negeren. Dit themanummer levert een bijdrage aan theorievorming en onderzoek, met artikelen over pedofiele vriendschappen, erotiek in het werken met kinderen, de liefde van vrouwen voor kinderen, over de juridische stand van zaken en de ideeën van de Franse filosoof Schérer over opvoeding en seksualiteit. Ook de eerste seksuele ervaringen ontbreken niet. Kinderen, volwassenen, seksualiteit kunt U bestellen voor f 9,50 + f 2,30 portokosten onder vermelding van themanummer J+S, rechtstreeks bij MARTIJN. (zie onderaan deze pagina).

The only international English language publication which deals honestly with boy-love

Uitgeverij Coltsfootpress.

Magazine PAN - engels-talig, goede artikelen, mooie foto's. De nummers 12,13,14 en binnenkort 15 zijn uit voorraad leverbaar. Eerder verschenen nummers van PAN kunnen worden besteld.

Prijs f 8,00 per nummer (inkl. porto).

PANTHOLOGY ONE stories about boy-love PANTHOLOGY TWO

Twee pockets die handelen over de liefde voor jongens. Engelstalig. Toch erg makkelijk te lezen. Avontuur, humor en erotiek wisselen elkaar in deze boeken af. Prijs f 16,00 per deel (inkl. porto).

THE ASBESTOS DIARY

by CASIMIR DUKAHZ

Herdrukt! De bestseller uit de zestiger jaren op pedofiel gebied. Pocketuitgave. Van de befaamde auteur: CASIMIR DUKAHZ. Een meesterwerk! Prijs inkl. porto f 25,00

THE BOY AND THE DAGGER

by Asger Lund

Zie de bespreking op pagina 7. Prijs inkl. porto f 16,00.

POST KAARTEN, een leuke attentie voor elk doel.

DEUTSCHER SPURBUCHVERLAG

Map met 10 kaarten - sommige in kleur - met tekeningen van Pierre Joubert. Onderwerpen; scouting, sport en spel. Bestelnummer: Spur. map 1.

Map met 10 fotokaarten met kinderen tijdens spel en recreatie. Foto's van Lothar Sauer en Claus Lösch. Bestelnummer: Spur. map 2.

Meerdere mappen zijn in voorbereiding. Prijs per map - inkl. porto f 6,50.

En witte duif achter graauwe tralies

Gedichten en gevoelens van de auteur Theo Gerritsen, ondervonden tijdens zijn 7½ maand durende detentie.

235 dagen achter tralies omdat je van een jongen houdt. Bijdragen in deze bundel van Ds. Alje Klamer, radio-pastor, en Dr. Edward Brongersma, jurist.

64 pagina's offsetdruk, met foto's van het interieur van een Huis van Bewaring, en illustraties van Michel Gourlier.

Nú, speciale aanbieding..... GEEN f10,00....maarf 7,50 inclusief porto.

bestelling:?

Geef U bestelling door aan het adres van MARTIJN. Schriftelijk of telefonies.

MAAK NOG GEEN GELD OVER!

Na notering van uw bestelling ontvangt U van ons een accept girokaart voor de betaling. Maak voor betaling bij voorkeur gebruik van deze kaart, dit i.v.m. het bestellingsnummer en debiteuren nr. Onmiddellijk na ontvangst van uw betaling wordt uw bestelling afgezonden.

Bestellen?? Maandblad Martijn, Helios 79 7904 HC Hoogeveen. tel. 05280 - 74938

NVSH- werkgroep Pedofilie
postbus 6728
6503 GE Nijmegen.

NVSH- werkgroep Pedofilie
Kraneweg 56
Groningen.

Werkgroep SiR
Rechtstraat 20
Maastricht.

C.O.C. (landelijk)
Rozenstraat 8
Amsterdam.

Studiegroep Pedofilie
Breughelstraat 31
B 2000 Antwerpen - België

C.R.I.E.S.
Regard Pluriel
Quai au bois à brüler 63
1000 Bruxelles.
(Franstalig).

N.I.S.S.O.
Kroostweg 43
3704 EB Zeist.

N.V.S.H.
Postbus 64
2501 CB Den Haag
telefoniese hulpdienst:
070 - 60 00 10

hulpverlening:

KINDERTELEFOON

De kindertelefoons zijn bestemd voor iedereen tot ongeveer 18 jaar en wil helpen met inlichtingen, raad en hulp. Kindertelefoons zijn anoniem, dat wil zeggen dat NIEMAND informatie krijgt over de kinderen die bellen. Kindertelefoons zijn over het algemeen bereikbaar op werkdagen van 's middags 4 uur tot 8 uur 's avonds.

Amsterdam	020	-	22 44 55
Dordrecht	078	-	17 42 19
Eindhoven	040	-	45 18 18
	040	-	44 44 11
Den Haag	070	-	92 42 42
Groningen	050	-	14 10 10
Heerlen	045	-	72 22 33
Maas en Waal	08870	-	58 00
Rotterdam	010	-	22 44 55
Tilburg	013	-	36 56 86
Utrecht	030	-	52 25 00
Venlo	077	-	1 88 88

MEISJES TELEFOON:

Breda	076	-	22 25 90
Enschede	053	-	30 35 78
Land van Cuyk	08855	-	52 66
Leiden	071	-	12 60 52
Maastricht	043	-	1 19 65
Nijmegen	080	-	22 28 01
Utrecht	030	-	32 20 20
Zoetermeer	079	-	16 46 69
Zwolle	038	-	21 86 59

JONGENS TELEFOON:

Amsterdam	020	-	25 22 25
-----------	-----	---	----------

AGENDA

- 21 maart Nijmegen Open Avond
20.30 uur kelder van
Café de Plak
Bloemerstraat 90
NVSH werkgroep Pedofilie
- 2 april Rose Lente Drenthe Feest.
ASSEN Cultureel Centrum
"de Kolk". muziek, film,
cabaret, homokunst, info-
stands (ook één van Martijn),
poppentheater e.d.
Aanvang 13.30 uur tot 6 uur
de volgende morgen.
- 13 april Den Haag Open Avond 20 uur.
Groot Hertoginnelaan 203
NVSH - werkgroep JEP
- 23 april Meppel - Ontmoetingsdag
10.00 uur - 22.00 uur
Jeugdherberg de Parkhoeve
organisatie Martijn.
- 11 mei Den Haag Thema avond
Kindermishandeling
Groot Hertoginnelaan 203
aanvang 20 uur.
NVSH - werkgroep JEP.

MAANDBLAD "MARTIJN"
HELIOS 79
7904 HC HOOGEVEEN.

WAT? NOG GEEN
ABONNÉE?

Uit die BON.

WELKE HOOR!

(Ja toch!)

Illustraties: Jan Meijer